

Udgiftssiden, hvad de brugte Penge er gaaet til, saasom til Skovning, Kultur, Veje, Transport, Administration (Skatter?) o. s. v.; paa Indtægtssiden faar vi at vide, hvad der er solgt for ved Auktion og ved Underhaandensalg, hvor meget der er solgt Gavntræ og Brænde for, muligvis delt efter Træart. Men, siger han videre, „hvad oplyser nu disse Tal? Efter min Mening grumme lidt, thi de hænger ligesom i Luften, uden Tilknytning til nogen som helst Værdier; ikke en Gang det samlede Tal for Aarets Overskud kan man stole paa, fordi der i Regelen altid deri vil være skjult noget Kapitalforbrug eller Kapitalopsparing, da Statusopgørelse er noget helt ukendt. Skovbrugets Bøger, som de føres nu, maa derfor nærmest betegnes som en Samling af Lister og Lagerbøger; Bogholderi kan de ikke kaldes“.

Det er for saa vidt meget skarpe Ord om den Maade, hvorpaa man i Øjeblikket fører dette Regnskabsvæsen; men naar man ved, at de kommer fra en paa dette Omraade saa kyndig Mand som Godsejer Hille-rup, synes jeg, de maa kunne paavirke Regering og Rigsdag til at søge dette Forhold ændret. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at gøre mig til Talsmand herfor, og haaber, at det maa lykkes at faa en bedre Regnskabsordning indenfor vort Skovvæsen, end vi har i Øjeblikket, saaledes at ogsaa den Del af Finansloven og Regnskabet kan være i nøjeste Overensstemmelse med de Principper, hvorpaa selve Finansloven er bygget.

Jeg er, som sagt, overordentlig veltilfreds med hele den Maade, hvorpaa den højtærede Finansminister har gennemført denne Nyordning og kan kun udtale min Anerkendelse heraf. De Regnskaber, som den højtærede Finansminister omtalte, dels det fra forrige Aar og dels den Del af Regnskabet, som vi kender for indeværende Aar, gav et forholdsvist lyst Billede, de viste, at Økonomien har forbedret sig betydeligt. Men det kunde have set endnu bedre ud, end Billedet viste, thi der findes paa Regnskabet enkelte Udgiftsposter, som egentlig ikke burde være der, idet de hører tidligere Finanslove til. Ogsaa disse nævnte den højtærede Finansminister i sin Fremlæggelsestale. Jeg skal her blot nævne en saadan som de 3½ Mill. Kr. til den sønderjydske Kommission. Endvidere er der afdraget meget betydeligt paa Gælden, hvilket jo ogsaa er fortrinligt.

Fortsætter vi paa denne Maade med at søge at faa vor Gæld ud af Verden, vil Danmark efterhaanden staa godt i Udlandets

Øjne økonomisk set, hvad det i og for sig allerede gør — det har vi mange Beviser paa fra den allersidste Tid —, og vi vil da ogsaa efterhaanden kunne møde med en overordentlig fin Finanslov, baade hvad det rent driftsmæssige Regnskab angaar, og ikke mindst hvad Formueregnskabet angaar. Jeg synes, at vi alle uden Undtagelse maa være interesserede i at faa vor Gæld bragt ned til det mindst mulige og i at faa en Finanslov, hvis Driftsregnskab stiller sig saaledes, at det viser et godt Overskud.

Idet jeg altsaa kun kan udtale min Anerkendelse af saavel den højtærede Regerings finansielle Politik som af dens almene Politik, saaledes som Regeringen har ført den hidtil, og som den ved sine Udtalelser for nylig har lovet at føre den i Fremtiden, en Politik, som man vel kan karakterisere som en demokratisk Samfundspolitik, ønsker jeg paa det samlede Socialdemokratis Vegne at udtale dets ubetingede Anerkendelse heraf og dets deraf følgende Støtte til parlamentarisk at opretholde Regeringen. Men samtidig vil jeg gerne have Lov til at udtale baade Haabet og Ønsket om, at den Støtte, der derudover hidtil har været ydet den nuværende Regering, fremdeles maa være til Stede til Gennemførelse af Regeringens Politik.

N. Neergaard: Finanslovsforslaget for Finansaaret 1926—27 viser jo omtrent Balance. Naar det har været muligt at naa til dette Resultat, skyldes det utvivlsomt ganske væsentligt, at Regeringen endnu i det store og hele bygger paa det Grundlag, som blev skabt af den foregaaende Regering, baade hvad de nyindførte Luksusskatter angaar, og hvad angaar Udgiftsbesparelserne. Regeringens Tro paa Bæredygtigheden af dette Grundlag maatte jo bestyrkes ved Statsregnskabet for Finansaaret 1923—24, hvis Tal omgrupperede efter de nugældende Regler giver et Overskud paa Driftsregnskabet af ca. 1½ Mill. Kr., og denne Tro svækkes ikke ved Statsregnskabet 1924—25, som ganske vist, naar vi tager Drifts- og Formueregnskab sammen, er ca. 13 Mill. Kr. ugunstigere end det for 1923—24. Men paa dette Regnskab er den saakaldte Svesketold paa ca. 5 Mill. Kr. bortfaldet, hvad der for de tre Fjerdingaar bliver 3¾ Mill. Kr., og desuden er de opførte Udgifter til Politigaarden paa over 5½ Mill. Kr. og Statens Køb og Salg af russisk Hvede og Byg paa henved 1 Mill. Kr. og Udgifterne til den internationale slesvigske Kommission paa ca. 3¼ Mill. Kr. jo Afvik-